

Alfabetar de sexologie 2.0

Florin Tudose

Ana Marian

Alfabetar de sexologie 2.0

3
TREI

EDITORI:

Silviu Dragomir
Vasile Dem. Zamfirescu

DIRECTOR EDITORIAL:

Magdalena Mărculescu

REDACTOR:

Raluca Hurduc

DESIGN:

Raluca Turliu Cobilanschi

DIRECTOR PRODUCȚIE:

Cristian Claudiu Coban

DTP:

Răzvan Nasea

CORECTURĂ:

Rodica Petcu
Dușa Udrea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**TUDOSE, FLORIN**

Alfabetar de sexologie 2.0 / Florin Tudose, Ana Marian. – București

: Editura Trei, 2014

Bibliogr.

ISBN 978-606-719-137-0

I. Marian, Ana

613.88

Copyright © Editura Trei, 2014

pentru prezenta ediție

O.P. 16, Chișeuul 1, **C.P.** 0490, București

Tel.: +4 021 300 60 90; **Fax:** +4 0372 25 20 20

E-mail: comenzi@edituratrei.ro

www.edituratrei.ro

Alfabetar

<p><i>U</i>ititudini sexuale</p> 	<p><i>D</i>isbatal și sexul</p> 	<p><i>C</i>uplul sexual</p> 	<p><i>D</i>ragostea</p> 	<p><i>E</i>voluționism</p>
<p><i>F</i>emeia și sexul</p> 	<p><i>R</i>ebelozia</p> 	<p><i>H</i>omosexualitatea</p> 	<p><i>I</i>maginar și sex</p> 	<p><i>A</i>surile erotice</p>
<p><i>A</i>masutra prima carte de sexologie</p> 	<p><i>L</i>ibidoul</p> 	<p><i>A</i>fforlitate și sex</p> 	<p><i>N</i>ormalitate vs anormalitate</p> 	<p><i>B</i>icicuri sexuale</p>
<p><i>E</i>rverstanile</p> 	<p><i>R</i>evoluția sexuală</p> 	<p><i>S</i>timulente sexuale</p> 	<p><i>P</i>abușurile sexuale</p> 	<p><i>U</i>mor și amor</p>
<p><i>C</i>irtualitate și sex</p> 	<p><i>X</i> producții X XIX</p> 	<p><i>T</i>eaga tehnici antistrea</p> 	<p><i>B</i>o (In loc de) sece/reguli pentru o armonie sexuală</p> 	<p><i>B</i>o (In loc de) sece/reguli pentru o armonie sexuală</p>

Literele

A atitudini sexuale	19
B bărbatul și sexul	29
C cuplul sexual	45
D dragostea	65
E evoluționism	79
F femeia și sexul	91
G gelozia	111
H homosexualitatea	119
I imaginar și sex	131
J jocurile erotice	139
K kamasutra — prima carte de sexologie	147
L libidoul	157
M moralitate și sex	167
N normalitate vs anormalitate	195
O obiceiuri sexuale	207
P perversiunile	221
R revoluția sexuală	239
S stimulente sexuale	249
T tabuurile sexuale	261
U umor și amor	271
V virtualitate și sex	275
X X producții	285
Y yoga — tehnici antistres	299
Z (în loc de) zece reguli pentru o armonie sexuală	307

Alfabetar 2.0

În urmă cu zece ani, piața de carte educativă de la noi din țară era la începuturile sale, în domenii variate, printre care și cel al sexualității. Deși revistele pentru femei începuseră încă de la sfârșitul anilor 1990 să găzduiască rubrici dedicate întrebărilor pe teme sexuale venite din partea cititorilor, iar la radio se auzeau starurile incontestabile ale celor cu inima rănită sau cu diverse afecțiuni dermatologice nefericite, rafturile librăriilor nu erau, nici pe departe, generoase în oferta de carte explicativă, de popularizare, decriptată din terminologia medicală pe înțelesul tuturor și care să se adreseze acelor aspecte ale sexualității care, în lipsa informațiilor corecte, tindeau să inflameze folclorul din spatele blocurilor. Ne aducem aminte de încercările de jignire a doamnelor care căutau alinarea în afara căminului conjugal, pe la vreun vecin musculos și mustăcios (atribute ale virilității în epoca modernă), și care, descoperite de consoarta înșelată, primeau injurii de tipul: „Nimfomano!“ sau „Perverso!“

Desigur, chiar și după apariția salvatorului și miraculosului internet și a motoarelor sale de căutare, care a făcut posibil accesul din ce în ce mai facil la informație, folosirea greșită sau parțial greșită, intenționată sau fără minte a cuvintelor provenite din patologia sexuală (vezi cazul „gerontofilei“ Monica Gabor, fostă Columbeanu) ne face să credem că societatea românească are încă lacune într-un domeniu de bază al existenței umane.

Demersul nostru de la începutul anilor 2000 a avut parte de succes în librării tocmai pentru că a încercat, cu mintea deschisă,

să claseze, parțial medical, parțial literar, într-o cheie pe alocuri umoristică, o serie de aspecte ale sexualității peste care erau încă trase câteva rânduri de perdele.

Odată cu expansiunea conectării online, dar și cu trecerea în sfera legalității a căsătoriilor între persoane de același sex (în anumite state ale lumii), cu permisiunea adopțiilor în cuplurile gay, cu diversificarea atitudinilor sociale, a impactului puternic pe care îl are media, a street-fashion și industriei muzicale — tot ceea ce ținea cândva de zona personală și profund intimă a individului și a cuplului s-a metamorfozat până la exhibarea completă.

Astăzi a devenit absolut firesc să urmărești o naștere în direct, să asिști la discuții televizate pe tema bolilor cu transmitere sexuală, să-ți împlinești cu un clic al mouse-ului cele mai imaginative dorințe erotice, să consulți buletinul meteo de pe aceeași pagină unde o față cu posteriorul expus în tanga, dar ferită de umbrelă, să numeri zecile de picioare în latex roz și cu sandale cu toc expuse la tarif de hamburger pe Calea Griviței, să mergi la show-uri muzicale în care femeile fac, între ele, schimb de fluide pe scenă și altele de acest fel.

Am concluzionat că, în societatea postindustrială și de criză, în care resursele planetei dau semne de colaps, în parte și din cauza unei distribuii inechitabile, omenirea va exploata toate laturile sexualității, fie în interes personal, fie în scop comercial. Sexualitatea este vie și se diversifică, astfel este din ce în ce mai greu de stabilit ce rămâne în Manualul de Diagnostic (DSM-V) și ce savurăm seara cu partenerul sau prietenii la cinema sau la concert.

Argument

„Ce carte mai nouă și mai originală ar putea fi decât aceea care ne-ar face să iubim și mai mult vechile adevăruri?“

Vauvenargues

Interesul uriaș pe care societatea modernă îl acordă sexualității a generat o explozie informațională de proporții care, în mod paradoxal, a avut drept urmare creșterea confuziei în domeniu și dezorientarea unui mare număr de persoane, dar în special a tinerilor, care s-au văzut în situația de a nu-și mai putea stabili repere.

Surogatele științifice, invazia pornografiei și a industriei reclamelor, crearea cu bună știință a unor false sex-simboluri, popularizarea și vulgarizarea unor comportamente deviante sau patologice sunt tot atâtea cauze ale faptului că, deși volumul informațional este amețitor, receptarea mesajelor este tot mai distorsionată, iar dezinformarea devine regulă.

Un alt motiv de îngrijorare l-a reprezentat pentru noi dezumanizarea, în principal prin absența oricăror dimensiuni romantice și morale implicate în comportamentul sexual, precum și încercarea de a-l reduce la un simplu comportament biologic, fără latura sa principală, cea psihologică. Psihosexualitatea este un dat fundamental al ființei umane, fiind legată de comunicarea interpersonală și de alte atribute specifice doar lui *homo sapiens*, cum ar fi intimitatea, sentimentul iubirii, imaginarul și, de ce nu, umorul.

Revoluționarul secol XX a adus-o și a finalizat-o, printre atâtea revoluții, și pe cea sexuală, care a schimbat pur și simplu rolul femeii în dinamica relațiilor de cuplu, dar și în întregul ansamblu social. Această revoluție a zguduit puternic tabuurile și modelele socioculturale tradiționale, în special în dimensiunea lor morală și religioasă, declanșând nu o dată curente anticulturale subterane și generând neașteptate replieri. Identitatea cuplului, mai ales în aspectul lui formal, cel al căsătoriei, a fost puternic amenințată, și numeroase restructurări s-au înregistrat în urma seismului pe care boomul erotic l-a declanșat.

Este o boală care a cuprins întreaga planetă? Este sexualitatea laitmotivul secolului care abia începe? Este doar un produs care se vinde bine de o industrie a reclamelor care și-a creat un vehicul înaripat pentru orice obiect? Este un nou proiect uman care se construiește în lumea comunicării globale, a virtualității și a clonării?

Această lucrare încearcă să dea răspunsuri la întrebări care se află, cu siguranță, dacă nu pe buzele, atunci în mintea sau în sufletul oricărui trăitor în lumea contemporană. Nu sunt răspunsuri noi și nu sunt nici măcar răspunsuri originale, nu doar pentru că în sexualitate nimic nu e nou, ci și pentru că, în mod programatic, nu ne-am propus o carte de avangardă, ci doar una care să însemne o nouă încercare de limpezire și ordonare.

Mărturisim că am întâmpinat dificultăți majore atunci când a trebuit să ne impunem limitarea demersului. Fascinația acestui subiect ne-a cuprins nu o dată atunci când încercam să punem coerent, una lângă alta, literele din alfabetar. Coautoratul dintre un medic și un om de litere a fost una dintre metodele prin care am reușit să obținem această limitare și prin care sperăm să fi reușit o reinițiere a dezbaterii și confruntarea a două agende, mereu diferite și adesea complementare — agenda interesului public și cea a interesului științific. Din confruntarea lor avem speranța că am obținut un plus de inteligibilitate, dar și o dinamică aparte a textului pe care-l aveți sub priviri.

Nimic nou și tot ce e mai nou, uzând de un limbaj neacademic, dar niciodată argotic sau vulgar; simplitate, dar nu simplificare; rigoare, dar nu rigiditate; umor, dar nimic luat în derâdere — acesta a fost programul minimal al unei cărți care se adresează tuturor acelor care vor să se cunoască și în această dimensiune fundamentală a personalității.

Sperăm că, literă cu literă, cuvintele alfabetarului vor deveni familiare fiecărui cititor, reușind să-i descifreze propriile probleme sau pe acelea ale partenerului sau oferind, pur și simplu, răspunsuri la întrebările celor care fac primii pași în descoperirea magiei sexualității. Suntem conștienți că acțiunea noastră este incompletă, dar, în niciun caz, nu este inutilă.

Despre autori

Numele meu este **Florin Tudose**, am 62 de ani și sunt originar din București. Am crescut în Capitală și în împrejurimile acesteia, sunt medic psihiatru, absolvent al Facultății de Medicină Generală din UMF „Carol Davila“ București. De 15 ani sunt profesor universitar, predau cursuri de psihiatrie, psihologie medicală și clinică și psihopatologie la Facultatea de Psihologie a Universității „Spiru Haret“ București. Conduc un masterat de psihologie clinică și intervenție psihologică. Am înființat, în urmă cu 20 de ani, primul serviciu de Psihiatrie de Legătură din România și am supraspecializări în sănătate publică, sexologie, terapia durerii. Am publicat, începând cu 1985, peste 30 de volume de specialitate și câteva sute de articole.

Apropo de subiectul cărții, îmi amintesc că, în clasa a treia, venit la școală în București, de la țară, am fost plasat într-un fel de carantină, în ultima bancă, alături de Elena B, o fetiță foarte dezvoltată fizic pentru vârsta ei, care provenea dintr-o familie cu mulți frați și surori mai mici, la fel de bruneți. Nu am sesizat subtilul rasism de Cotroceni al dirigintei noastre, fiică de contraamiral, cu educație de pension. Pentru mine nu era nimic surprinzător, și la țară stăteam în bancă cu Măslina, sora Elvirei și a lui Ghiocel, copiii de peste pod, din „cartierul“ satului nostru, care se numea „În țigani“. Acolo se afla și dispensarul unde lucra tata, într-o uluitoare vilă florentină pe care Marițoi, un bulibașă local, o construisese cu bani de la americanii care avuseseră nevoie de

săpători atunci când se lucra la Palatul Telefoanelor și la rețeaua de cabluri din București. Legenda rurală era încă vie și lumea tare mândră că, fără consătenii noștri de peste pod, nu am fi putut vorbi niciodată la telefon.

Uite că, într-o bună zi, o colegă din banca din față i-a palmat Elenei un bilețel la ora de română. Vigilentă, profesoara s-a repezit spre colega mea, i-a desfăcut cu forța pumnul, a confiscat bilețelul și a dat-o afară. Apoi a început să strige: „Auzi! «Vreau să te pup pe gură! D.» Cine a scris porcăria asta?” Nu am înțeles prea clar că se derula o dramă, ora de română fiind ultima din orarul acelei zile, decât a doua zi dimineața când, pe hol, aștepta mama lui Dragoș S., premiantul clasei noastre, agitată și întrebându-ne dacă i-am văzut fiul. În mână ținea — surpriză — tot un bilețel, pe care scria: „Am plecat în lume, am să mă întorc când voi strânge toți banii pe care i-ați cheltuit cu mine. Iertați-mă că v-am făcut de răs. D“. Mi-am zis atunci că niciodată nu voi avertiza pe cineva că urmează s-o pup pe gură. Și, cu atât mai puțin, că n-am să scriu bilete despre intențiile mele erotice. A trecut timpul și exact asta am făcut.

Pe Dragoș l-au găsit înspre după-amiază, ascuns într-un gang, furase și toporul din pivniță în speranța că va sparge lemne până va compensa dorința păcătoasă de a se săruta cu Elena B — bine dezvoltata mea colegă de bancă.

Ana Marian are 36 de ani și este născută în București. Deține o diplomă de licență conferită de Universitatea „Lucian Blaga“ din Sibiu, Facultatea de Litere și Arte, secția de Științe ale Comunicării. A lucrat ani de zile în diferite agenții de comunicare. Are un băiețel de 5 ani și își câștigă existența ca freelancer în domeniul comunicării. Este pasionată de proza scurtă, a publicat în *Revista de povestiri* (de-a lungul existenței acesteia) și în volumul colectiv *Ficțiuni reale* (Humanitas, 2013). De asemenea, o proză de-a ei a apărut într-un nou volum colectiv, la aceeași editură, la sfârșitul primăverii acestui an.

Legat de primele tatonări ale propriei sexualități, Ana își amintește: „În clasa a noua, aproape am participat la concursul de Miss Boboc. Săriseră pe mine colegii să mă înscriu și, fiindcă nu cunoșteam mai pe nimeni, am vrut să le fac pe plac și-am acceptat. Eram drăguță, vă jur, n-a fost vreo situație ca-n *Carrie* a lui Stephen King. Am dat-o peste cap pe mama să-mi facă rost de rochie și de pantofi. Împopoțonată în catifea mov mulată, cu broșă de perlă și pantofi cu strasuri, am pornit spre liceu. Am târât după mine și un timid vecin de bloc, pe post de partener, care purta un pulover cu modele geometrice. Pe drum, băiatului i-au transpirat palmele la fel de mult pe cât îmi cădeau mie ciorapii de lycra. Am mers cu autobuzul, din Militari, de la capăt, în toată admirația sonoră a unei găști de muncitori de pe platforma CET-Vest. Băiatul vecinilor a continuat să transpire, mai ales pe la tullele. Când am ajuns la liceu, m-a cuprins panica și-am fugit acasă. A câștigat o fată care-a știut capitala Statelor Unite. Cu vecinul nu m-am mai văzut, i-am atribuit lui eșecul de la concursul de frumusețe, dar i-am dat permisiunea să se laude c-a ieșit c-o miss...”

Despre grafica din interior, realizată de Raluca Turliu Cobilanschi

Raluca are 36 de ani, este scenograf și grafician și consideră că tinerețea este o stare de spirit, iar „*Arta este minciuna care ne ajută să vedem adevărul*” (Pablo Picasso). A absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică, Facultatea de Teatru, secția Scenografie. A realizat scenografia câtorva piese de teatru care se joacă încă în stagiunea teatrelor din București și din țară și, de asemenea, a expus lucrări de artă în expoziții de grup și personale, inspirate din universul său interior.

Cea mai îndepărtată amintire a Ralucăi, legată de subiectul cărții, datează de pe vremea în care încă se juca cu păpușile. Iată ce ne-a povestit:

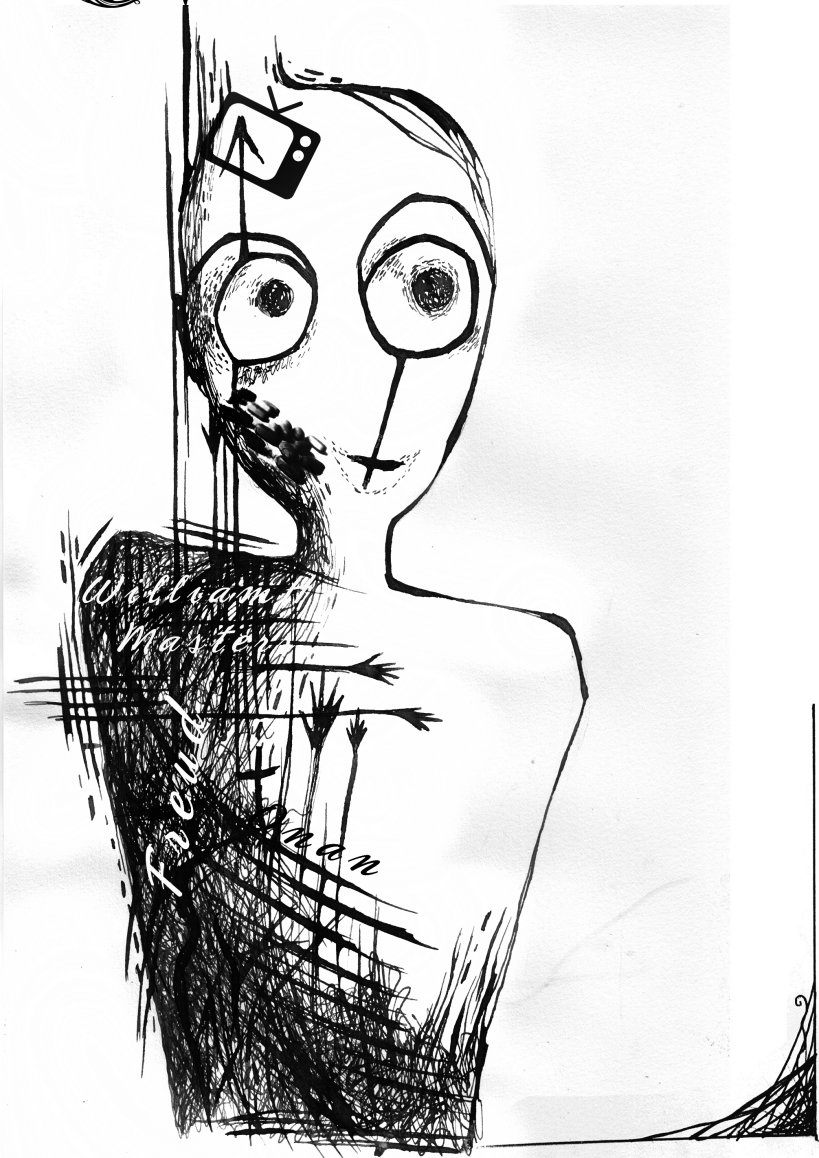
„Să fi avut 9 sau 10 ani. Deja îmi puneam întrebări în legătură cu acele lucruri despre care nu se vorbea, pentru că, așa cum spuneau cei mari, eram prea mică să înțeleg aspectele legate de

sexualitate. Într-o zi, mă jucam cu cea mai bună prietenă a mea de-a mama și tata, cu „Blonda“, păpușa mea preferată, care, evident, era blondă, și cu „Pinocchio“, singura păpușă-băiat de care dispuneam. Am trecut repede peste etapa în care Blonda și Pinocchio s-au întâlnit, s-au cunoscut și i-am căsătorit rapid, cu slujba de rigoare și cu voalul de mireasă făcut din perdeaua veche din sufragerie. Acum, firesc, ne-am gândit noi, ei trebuie să facă copii. Am fugit încântată la mama în bucătărie, convinsă fiind că, de această dată, nu va mai avea scăpare și va trebui să-mi explice cum se fac copiii.

Ei mami, am zis eu, Blonda cu Pinocchio s-au căsătorit, și acum trebuie să facă copii. Deci, cum se fac copiii? Mama s-a șters cu prosopul pe mâini, vădit încurcată, a zâmbit și a dezlegat misterul: Draga mea, îi puneți în pat, unul lângă altul, foarte apropiați, îi înveliți cu pătura, stingeți lumina și îi lăsați acolo, pentru că știu ei ce să facă.

Nici când am aflat că Moș Crăciun nu există nu am fost mai dezamăgită“.

Attitudini sessuali

„Primii demografi și psihiatri din secolul al XIX-lea, atunci când erau nevoiți să menționeze SEXUL, apreciau că trebuie să invoce iertarea din partea cititorilor pentru că le rețineau atenția cu subiecte atât de josnice și frivole.“

Michel Foucault, *Istoria sexualității*, 1976

Despre sexologie și mai ales despre sexologie ca practică medicală, o discuție coerentă și la îndemâna publicului larg poate pleca de la un fapt de dată recentă, dar cu multe consecințe importante.

Evident că au existat discuții, unele chiar având caracter medical, care au încercat să stabilească o legătură între comportamentul sexual și unele boli, dar în niciun caz nu exista ideea că un comportament sexual deviant ar putea fi o boală. Aceasta era treaba Bisericii, a moraliștilor sau a autorităților judiciare. Însă, pe măsură ce societatea s-a secularizat, controlul pe care religia îl exercita asupra comportamentului sexual considerat moral, deci normal, a fost trecut în responsabilitatea științei medicale, așa cum s-a întâmplat și cu consumul de droguri, de alcool sau chiar cu criminalitatea. Modelul tradițional al bolii ca pedeapsă pentru păcatele săvârșite a fost rapid preluat de medicină, în ceea ce privește comportamentul sexual, netradiționalul devenind

morbid. Au fost elaborate la jumătatea secolului al XIX-lea „eti-chete“ — nimfomanie, homosexualitate, isterie, parafilii etc — care au avut drept scop delimitarea a ceea ce era normal și acceptabil de ceea ce nu era, la distingerea „sexului pervers“ de sexul acceptat, heterosexual, procreator și monogam.

S-au descris în detaliu presupusele rezultate adverse ale unor activități sexuale „patologice“ pentru a stopa practicarea acestora, exemplul masturbării fiind cel mai concludent și probabil cel mai rezistent în timp. După modelul religios care blama păcatul lui Onan, medicii au creat o adevărată cruciadă împotriva unei presupuse boli, *spermatoreea*, care se manifesta prin poluții nocturne, pierderea de spermă în timpul urinării, incapacitatea de a munci, lipsa de dispoziție pentru actul sexual, debilitatea generală, impotența. Dar care este, de fapt, povestea lui Onan și de ce nevinovata masturbare era un păcat de moarte? Să cităm din Biblie cuvintele pe care tatăl nefericitului păcătos i le spune: „Deci intră la femeia fratelui tău, însoară-te cu ea, ia puterea Leviratului și ridică urmași fratelui tău!“ Și iată și răspunsul fiului neascultător care folosește prima și cea mai la îndemână metodă contraceptivă: „Știind însă Onan că nu vor fi urmașii ai lui, de aceea când intră la femeia fratelui său el vărsă sămânța jos ca să nu ridice urmași fratelui său. Ceea ce făcea el era rău înaintea lui Dumnezeu și l-a omorât și pe acesta“ (**Geneza 38:1-11**).

Această nefericită descriere și preluarea unui text biblic ca probă pentru pericolozitatea unui comportament au făcut, în 150 de ani, milioane de victime și au oferit sexologiei moderne sute de mii de pacienți înspăimântați că, în necunoaștere de cauză, și ei au căutat plăcerea acolo unde nu era decât pericol. Nimeni nu s-a întrebat cât s-au schimbat lumea și omul în patru mii de ani, dar aceasta nu mai contează. Zarurile erau aruncate, și medicul Havelock Ellis va oferi opiniei publice un uriaș „insectar“ de presupuse comportamente aberante, apoi doctorul von Krafft-Ebing, psihiatru și neuropatolog, contemporan și concitadin cu Sigmund Freud, celebra *Psihopatia sexualis*, plină